

blikket endnu hviler et Sted. Jeg tillader mig derfor at rette det Spørgsmaal til den ærede Indenrigsminister, om ikke Ministeriet, der efter de fra dets Side stedsundne Udtalelser ikke synes ugunstigt stemt mod Sagen, maatte finde sig foranlediget til allerede i denne Sæssion at forelægge et Lovforslag, sigtende til at skaffe Regjeringen den attraaede Bemyndigelse til denne Sags Afgjørelse, og saaledes bevirke, at Rigsdagen kom til i denne vigtige Sag, med Ministeriet at dele det Ansvar, som ellers synes ene at maatte bæres af Regjeringen.

Indenrigsministeren: Jeg vil kun tillade mig at bemærke, at det er en Feiltagelse, naar den ærede Taler, som nu satte sig, har meent, at det Lovforslag, bestaaende af 2 Paragrapher, som Finansministeren har nævnt, er sendt til Ingenieurcorpsets Betænkning. — Betænkningen er indhentet derfra, længe før Lovforslaget blev udarbejdet; man har oprindeligt tænkt paa at kunne forelægge et mere i Detail gaaende Lovudkast end dette; men, da de yderligere Dplysninger, som der fra Ingenieurcorpsets Side er begjæret, ikke ere indkomne, saa har Finansministeren nu, for saavidt muligt at fremme Sagen, gjort Forslag til den af ham nævnte Lov, indeholdende 2 enkelte Paragrapher. Derom er for ganske nylig begjært Betænkning fra Indenrigsministeriet og den er ogsaa strax efterfulgt. Der er egentlig nu kun Spørgsmaal, om et saa almindeligt holdt Forslag kunde være tilstrækkeligt, eller om man snarere skulde vente til et mere gennemgaaende Forslag kunde fremsættes; men jeg er temmelig overbevist om, at, dersom den ærede Rigsdag, og navnlig det ærede Thing, hvor denne Interpellation er fremsat, ønsker et Lovudkast forelagt, som ikke indeholder andet end en almindelig Bemyndigelse for Regjeringen, navnlig fra den finantsele Side, til at afgjøre denne Sag efter dens bedste Overbeviisning, saa vil der ikke være nogen Vanskelighed ved, at et saadant Lovudkast forelægges; men jeg troer ikke, at der er mindste Grund til at besvare sig over, at dette ikke allerede tidligere er skeet.

Müller: Jeg troer ikke, at jeg har misforstaaet den ærede Finansministers Uttringer; jeg troer tydeligt og bestemt at have hørt, at

han har sagt, at det i hans Departement udarbejdede Lovforslag var tilstillet de tekniske Raadgivere for Ministeriet.

Winther: Der er Ingen, der meer end jeg kan ønske, at den nyeste Jernbane kommer istand, men derfor er det ikke sagt, at jeg ønsker, at et Lovforslag af saadan Art, som i denne Sæssion alene kan ventes, skulde blive forelagt, og forelagt ved Rigsdagens Tilskyndelse. Den ærede Finansminister har sagt, at dette Lovforslag væsentligt vilde komme til at gaae ud paa at fraskrive Rigsdagen videre Indskyldelse paa, hvorledes Jernbanens Retning vilde blive og tøvrigt paa dens hele Væsen med Undtagelse af visse Hovedpunkter. Han har dernæst sagt, at Sagen endnu ikke var moden, han troer, den behøver en Mængde Dplysninger, før derom kan fattes en vel overlagt Beslutning. Nu vil jeg spørge er det rigtig, at Ministeriet, paa Rigsdagens Tilskyndelse, skulde fremkomme med et Forslag, som det selv siger ikke er modent, og som skal gaae ud paa at betage Rigsdagen videre Indskyldelse paa Sagen. Der er sagt, at det er en Sag, der har stor finantsele Betydning. Skal da Rigsdagen ietsindigen fraskrive sig Indskyldelse paa store og vigtige finantsele Foretagender? Jeg kan ikke sige, at det er nogen ond Vilje, som Regjeringen har lagt for Dagen, saaledes som det blev antydet af Rigsdagsmændene for Kjøbenhavns Vden Valgfreds (Hage), derved at den ikke strax har grebet, hvad der er tilbudt, det forekommer mig tværtimod at være meget roesværdigt, at Regjeringen, førend den tilskynder Rigsdagen til at gaae ind paa Bevilgelse af Forslag, der ere grundede paa slige Tilbud, skaffer sig de nødvendige Dplysninger. Tøvrigt maa jeg med Hensyn til en Uttring af Interpellanten bemærke, at jeg ikke kan indsee, at Grunden til, at Rigsdagen ikke skulde have videre med denne Sag at gjøre, burde søges deri, at dens enkelte Medlemmer ikke skulde kunne have sig over det snevre Standpunkt, hvor man kun tager Hensyn til den Valgfreds som man repræsenterer; jeg idetmindste for mit Bedkommende maa bemærke, at jeg intet saadant Hensyn tager, jeg veed og skal, naar jeg afgiver min Stemme, ikke glemme, at det er en for hele